

PROPOZIMIN E PROJEKTLIGJIT “PËR SHËRBIMIN E URGJENCËS MJEKËSORE”

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, dhe 100, të Kushtetutës, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë, Këshilli i Ministrave

V E N D O S I:

Propozimin e projektligjit “Për shërbimin e urgjencës mjekësore”, për shqyrtim e miratim në Kuvendin e Republikës së Shqipërisë, sipas tekstit dhe relacionit që i bashkëlidhen këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

K R Y E M I N I S T R I

EDI RAMA

Në mungesë dhe me porosi

ZËVENDËSKRYEMINISTRI

NIKO PELESHI

#

P R O J E K T L I G J

PËR

SHËRBIMIN E URGJENCËS MJEKËSORE

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë

V E N D O S I:

K R E U I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1 Qëllimi i ligjit

Ky ligj ka për qëllim mbrojtjen e shëndetit të popullatës nëpërmjet rregullimit të shërbimit të urgjencës mjekësore.

Neni 2 Objekti

Ky ligj përcakton parimet kryesore, rregullat e organizimit, mënyrën e funksionimit e të financimit të shërbimit të urgjencës mjekësore në Republikën e Shqipërisë.

Neni 3 Përkufizime

Në kuptim të këtij ligji, me termat e mëposhtëm nënkuptohet:

1. “Urgjenca”, ndryshimi i menjëhershëm i gjendjes shëndetësore, që, në rast të mungesës së ofrimit të shërbimit të shpejtë shëndetësor rrezikon jetën ose dëmton seriozisht shëndetin e personit.
2. “Shërbimi i urgjencës mjekësore”, një sistem i bashkërenduar i burimeve njerëzore, i infrastrukturës dhe i pajisjeve mjekësore përmes të cilave mundësohet ndihmë dhe kujdes mjekësor i shpejtë dhe i sigurt për personat që pësojnë përkeqësim të menjëhershëm të gjendjes shëndetësore, dëmtime apo sëmundje të papritura.
3. “Autoambulancë për shpëtimin e avancuar të jetës”, një automjet që shërben në terren dhe mirëmbahet për të transportuar pacientë dhe punonjës të urgjencës mjekësore të pajisur me pajisje mjekësore me qëllim që t’i sigurojë pacientit një shërbim urgjence të avancuar (përfshirë reanimimin e pacientit).
4. “Autoambulancë”, një mjet lëvizës tokësor, ajror ose detar, i pajisur me shtretër, që shërben dhe mirëmbahet me qëllim që të sigurojë shërbim urgjence dhe transport të pacientit.
5. “Shërbimi i urgjencës spitalore”, një strukturë e veçantë e spitalit, e cila ka mundësi të sigurojë kujdes mjekësor të specializuar për pacientin në situata urgjente.
6. “Njësia e koordinimit të urgjencave”, njësia që ka të organizuar sistemin e identifikimit dhe të marrjes së informacionit, që përdor telefonin publik apo çdo teknologji tjetër bashkëkohore në këtë aspekt, duke synuar të finalizojë dhënien e shërbimit më të përshtatshëm të urgjencës mjekësore. Kjo njësi identifikon natyrën e kërkesës, përparësinë e saj sipas shkallës së rrezikut që paraqet, dhënien e udhëzimeve për telefonuesin, shpërndarjen dhe bashkërendimin e burimeve të nevojshme për dhënien e ndihmës mjekësore.
7. “Dhënës i ndihmës së parë mjekësore” ose “DHNPM”, një individ, vullnetar ose jo, i cili është i certifikuar nga struktura përgjegjëse për këtë qëllim.
8. “Transport i urgjencës (TU)”, transporti i një personi për në qendrën shëndetësore ose prej saj, i cili, për shkak të kushteve shëndetësore, kërkon vlerësim mjekësor, monitorim ose trajtim gjatë transportit.
9. “Drejtues i mjeteve të shërbimit të urgjencës mjekësore”, një individ i certifikuar nga Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore për të drejtuar mjetin dhe për të kryer aktivitete të tjera të lidhura me urgjencën.
10. “Rrjeti i sistemit të telemjekësisë”, përdorimi i telekomunikacionit dhe teknologjisë informuese për të siguruar kujdes mjekësor në distancë, nëpërmjet transmetimit të informacionit mjekësor dhe imazheve të ndryshme, nga pacienti te personeli mjekësor apo ndërmjet personelit mjekësor nga një vend në tjetrin.

Neni 4 Parimet

Shërbimi i urgjencës mjekësore udhëhiqet në bazë të parimeve të mëposhtme:

- a) Respektimi i të drejtave të pacientëve sipas legjislacionit në fuqi.
- b) Shërbimi i garantuar falas i urgjencës mjekësore në kohën e duhur për shtetasit që konsiderohen në gjendje rrezikshmërie të lartë jetësore, sipas protokolleve të miratuara nga ministri përgjegjës për shëndetësinë.
- c) Ofrimi i shërbimit të urgjencës mjekësore në të gjitha nivelet e saj për të gjithë shtetasit shqiptarë dhe të huaj me banim të përhershëm në Shqipëri dhe për çdo shtetas shqiptar ose të huaj me banim të përkohshëm ose që është duke kaluar në territorin e Shqipërisë.

- ç) Barazia në përfitimin e shërbimit të urgjencës mjekësore pa asnjë diskriminim për shkak të racës, gjinisë, orientimit seksual, besimit fetar, kombësisë, origjinës shoqërore, gjendjes ekonomike ose të mospëlqimeve personale.
- d) Ndërthurja e veprimeve të emergjencës mjekësore me të gjitha emergjencat e tjera kombëtare (zjarrfikës, polici).

KREU II

ORGANIZIMI DHE FUNKSIONIMI I SHËRBIMIT TË URGJENCËS MJEKËSORE

Neni 5

Organizimi i shërbimit të urgjencës mjekësore

1. Shërbimi i urgjencës mjekësore është pjesë përbërëse e sistemit të kujdesit shëndetësor, i cili ofrohet i pandërprerë 24 orë në të gjitha nivelet e ofrimit të kujdesit shëndetësor.
2. Shërbimi i urgjencës mjekësore organizohet dhe ofrohet në nivel:
 - a) parësor;
 - b) spitalor;
 - c) spitalor universitar;
 - ç) spitali universitar të traumës.
3. Në të gjitha nivelet e shërbimit të urgjencës mjekësore duhet të ofrohet shërbim me standarde të përcaktuara, sipas të cilave sigurohen infrastruktura fizike, barnat dhe pajisjet mjekësore, si dhe burimet njerëzore të nevojshme për ofrimin e këtij shërbimi.
4. Standardet e përmendura në pikën 3, të këtij neni, miratohen me urdhër të ministrit përgjegjës për shëndetësinë.
5. Shërbimi i urgjencës mjekësore në strukturat shëndetësore private zbaton standardet shëndetësore të përcaktuara në këtë ligj dhe në aktet nënligjore në zbatim të tij. Ngritja e shërbimit të urgjencës në strukturat private bëhet sipas legjislacionit shqiptar në fuqi për licencimin.
6. Të gjitha shërbimet e urgjencës mjekësore në strukturat private raportojnë periodikisht pranë Qendrës Kombëtare të Urgjencës Mjekësore bazuar në kërkesat e Regjistrimit Kombëtar të Urgjencës Mjekësore, të cilat miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave.
7. Të gjitha shërbimet e urgjencës mjekësore në strukturat private, në rastet e emergjencave civile, bashkëpunojnë me ministrinë përgjegjëse për shëndetësinë për zbatimin e Planit Kombëtar të Emergjencave Shëndetësore.

Neni 6

Përgjegjësitë e shërbimit të urgjencës mjekësore

Shërbimi i urgjencës mjekësore është përgjegjës për:

- a) ofrimin e cilësisë më të lartë të shërbimit në kujdesin parësor, spitalor, trajtimin dhe transportin me autoambulancë për në urgjencën spitalore;
- b) ofrimin e ndihmës së parë për çdo person në kushtet e urgjencës mjekësore;
- c) sigurimin e kujdesit mjekësor të specializuar për çdo person në kushtet e urgjencës mjekësore;
- ç) sigurimin e ndihmës së parë dhe kujdesit mjekësor të specializuar në raste të emergjencave shëndetësore dhe civile;

d) sigurimin e transportit tokësor, ajror dhe ujor të përshtatshëm për shpëtimin e jetës, ofrimin e kujdesit shëndetësor në kushtet e urgjencës mjekësore dhe transferimin në strukturat e specializuara;

dh) sigurimin e ndihmës së specializuar mjekësore në kushtet e urgjencës mjekësore.

Neni 7

Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore (QKUM)

1. Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore (QKUM) është institucioni përgjegjës për zhvillimin e sistemit të shërbimit të urgjencës mjekësore, nëpërmjet planifikimit, drejtimit, pjesëmarrjes dhe bashkërendimit të të gjitha aseteve ekzistuese në një sistem mbarëshqiptar të unifikuar, si dhe bashkërendimin e veprimtarisë me sistemet e ngjashme në vendet fqinje.

2. Struktura organizative e Qendrës Kombëtare të Urgjencës Mjekësore miratohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 8

Përgjegjësitë e Qendrës Kombëtare të Urgjencës Mjekësore

Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore (QKUM) ka këto përgjegjësi kryesore:

a) Siguron trajnim të vazhdueshëm për personelin shëndetësor dhe joshëndetësor, përfshirë këtu trajnimin klinik dhe programe të trajnimit të vazhdueshëm.

b) Bashkërendon veprimtarinë me personelin, organizon punën e strukturave dhe përdorimin e pajisjeve, nëpërmjet një sistemi komunikimi qendror me qëllim:

i. shfrytëzimin e përzgjedhjes së kryer nëpërmjet sistemit telefonik të urgjencës mjekësore, për të identifikuar alternativën më të përshtatshme të urgjencës;

ii. sigurimin e kontakteve me publikun e gjerë nëpërmjet një numri telefoni të vetëm, duke synuar integrimin e sistemit, për përdorimin e numrit telefonik universal evropian 112 të urgjencës;

iii. sigurimin e kontakteve të drejtpërdrejta me personelin, strukturat dhe pajisjet e këtij sistemi, si dhe me sistemet e tjera me të cilat operon urgjenca mjekësore;

iv. përfshirjen e një numri të përshtatshëm të autoambulancave dhe mjeteve të tjera të transportit për të plotësuar nevojat specifike të shërbimit të sistemit sipas zonave duke siguruar që:

· autoambulancat dhe mjetet e tjera plotësojnë kriteret lidhur me vendndodhjen, pajisjen si dhe elemente të tjera të përcaktuara në këtë ligj dhe aktet nënligjore të dala në zbatim të tij;

· drejtuesit e mjetit dhe personeli tjetër që përfshihet në mjetin transportues kanë trajnimin e përshtatshëm dhe përvojën e kërkuar.

c) Përfshin një numër të përshtatshëm strukturash lehtësisht të arritshme të cilat:

i. janë të afta së bashku të sigurojnë shërbim të urgjencës mjekësore në mënyrë të vazhdueshme:

ii. plotësojnë standardet lidhur me kapacitetet, vendndodhjen, personelin dhe pajisjet;

iii. janë të bashkërenduara me strukturat e tjera të sistemit të kujdesit shëndetësor.

ç) Siguron, sipas nevojave, transferimin e pacientëve në institucione që ofrojnë ndjekje shëndetësore dhe rehabilitim kur është e nevojshme të arrihet rikuperimi maksimal për pacientët;

d) Siguron përdorim efektiv të personelit të duhur, pajisjeve dhe aparaturave në çdo njësi që ofron shërbim të urgjencës mjekësore.

dh) Siguron shërbim të urgjencës mjekësore për të gjithë pacientët që kërkojnë shërbime urgjence.

e) Siguron një sistem të standardizuar për mbledhjen e të dhënave të pacientit që mbulon të gjitha hallkat e sistemit.

ë) Siguron në zonën që sistemi mbulon me shërbim programe të informimit dhe edukimit të publikut në mënyrë që ai të dijë të vlerësojë mënyrën e marrjes së shërbimit të urgjencës mjekësore.

f) Siguron:

- i. rishikim periodik dhe të gjithanshëm të shtrirjes dhe cilësisë së shërbimit të urgjencës mjekësore në zonën që sistemi mbulon me shërbim;
- ii. që sistemi gjatë katastrofave dhe situatave të dëmtimeve në masë është i aftë të ofrojë shërbim të urgjencës mjekësore në zonën që sistemi mbulon me shërbim.
- g) Ushtron kontrollin e brendshëm të strukturave të shërbimit të urgjencës mjekësore.
- gj) Mban Regjistrin Kombëtar të Urgjencës Mjekësore në Shqipëri sipas formatit dhe përcaktimeve të bëra me vendim të Këshillit të Ministrave.
- h) Përgatit raportin vjetor për ecurinë e punës së shërbimit të urgjencës mjekësore, i cili i paraqitet ministrit përgjegjës për shëndetësinë.

Neni 9

Njësia e koordinimit të urgjencave mjekësore

1. Njësia e koordinimit të urgjencave mjekësore është pjesë e Qendrës Kombëtare të Urgjencës Mjekësore e cila bashkërendon punën e të gjithë sistemit të komandë - kontrollit të urgjencave mjekësore të komunikimit.
2. Njësia e koordinimit të urgjencave mjekësore komunikon dhe kontrollon të gjithë sistemin e radiove, telefonave etj. të shërbimit kombëtar të urgjencës mjekësore pavarësisht se ku ndodhen ato gjeografikisht në territorin e vendit.
3. Nëpërmjet numrit unik telefonik për gjithë Shqipërinë, kjo njësi kontaktohet në rast të kërkimit të ndihmës së shpejtë mjekësore nga çdo individ apo institucion. Njësia ka për detyrë që, nëpërmjet operatorëve të trajnuar dhe programeve kompjuterike (software), të bëjë vlerësimin e çdo komunikimi, të dërgojë mjetin e transportit të urgjencës mjekësore përkatëse dhe të bashkërendojë punën me strukturën pritëse, sipas gjykimit të dhënë gjatë procesit të vlerësimit për rastin në fjalë.
4. Kjo njësi kryen komunikime individuale apo transmetime për të gjithë infrastrukturën shëndetësore, regjistrimi i të cilit është detyrim ligjor.
5. Nëpërmjet sistemit VCS (voice communication center) sigurohet ndërlidhja me të gjitha rrugët e komunikimit me radio VHF (helikopterët), UHF (autoambulancat), si dhe PSTN (rrjeti telefonik GSM apo fiks).

Neni 10

Sistemi i komandë - kontrollit dhe përgjigja ndaj urgjencave

1. Sistemi i komandë - kontrollit është sistemi i komunikimit të urgjencës mjekësore, administrimit të personelit, i shërbimeve dhe mjeteve të shërbimit të urgjencës mjekësore, që shërben për të arritur efektivitetin dhe profesionalizmin si për pacientin, ashtu edhe për personelin mjekësor.
2. Sistemi i komandë - kontrollit shtrihet vertikalisht dhe horizontalisht në tërë sistemin e urgjencës mjekësore.
3. Shërbimi i urgjencës mjekësore përdor një numër telefoni unik, 112, të cilin e promovon në publik. Thirrja kalon automatikisht nga çdo kompani telefonike në vend, fikse dhe celulare, në njësinë e koordinimit të urgjencave mjekësore. Ky numër është falas për popullatën.
4. Shërbimi i urgjencës mjekësore për nevoja të veta bashkëpunon me rrjetin e sistemit të telemjekësisë.
5. Përcaktimi i përparësisë së urgjencës në përgjigje të telefonatave bazohet në protokollet përkatëse, sipas urgjencës dhe shkallës së rëndësisë së gjendjes së pacientit, duke synuar një përgjigje të shpejtë ndaj urgjencave që kërcënojnë jetën, për të arritur në një numër sa më të madh të jetëve të shpëtuar.

6. Ministri përgjegjës për shëndetësinë, me urdhër, në varësi të shpërndarjes gjeografike dhe infrastrukturës, përcakton kategorizimin e zonave e intensitetin e kohës së përgjigjes ndaj thirrjes për ndihmë mjekësore si dhe përcakton kodifikimin e çdo urgjence mjekësore sipas rëndësisë së gjendjes së pacientit.

Neni 11 **Marrëdhëniet me të tretët**

1. Shërbimi i urgjencës mjekësore në të gjitha nivelet e organizimit të tij bashkëpunon me struktura të tjera të lidhura me emergjencat, si:

- a) Drejtorinë e Përgjithshme të Emergjencave Civile;
- b) Policinë e Shtetit;
- c) Shërbimin zjarrfikës;
- ç) Kryqin e Kuq;
- d) Organizata jofitimprurëse;
- dh) Shërbimet e urgjencës në rajon dhe në Evropë.

2. Bashkëpunimi i ndërsjellë i shërbimeve të urgjencës bëhet për:

- a) ofrimin e shërbimit të urgjencës në të gjithë territorin e vendit, sa më të shpejtë dhe cilësor që të jetë e mundur;
- b) përfitim në shkëmbimin e përvojave si brenda vendit dhe në rajon;
- c) përballimin e emergjencave civile.

3. Mënyra e bashkëpunimit me partnerët jofitimprurës në fushën e urgjencës mjekësore përcaktohet me urdhër të ministrit përgjegjës për shëndetësinë.

4. Çdo organizatë jofitimprurëse që operon në fushën e urgjencës mjekësore pajiset me autorizimin përkatës nga ministri përgjegjës për shëndetësinë, i cili përcakton mjetet, personelin, shkallën e ofrimit të shërbimit dhe zonën e mbulimit. Operatori jofitimprurës në fushën e urgjencës mjekësore raporton periodikisht për veprimtarinë e tij të urgjencës mjekësore pranë Qendrës Kombëtare të Urgjencës Mjekësore.

Neni 12 **Shërbimi i urgjencës mjekësore në kujdesin parësor**

1. Shërbimi i urgjencës mjekësore në kujdesin parësor organizohet në qendrat shëndetësore.

2. Ministri përgjegjës për shëndetësinë miraton hartën e shpërndarjes, standardet e infrastrukturës ndërtimore, pajisjeve mjekësore dhe të burimeve njerëzore të shërbimit të urgjencës në kujdesin parësor.

3. Autoritetet e pushtetit vendor në bashkëpunim me strukturat lokale të shëndetësisë janë përgjegjëse për zhvillimin e veprimtarisë së shërbimit të urgjencës në kujdesin parësor për zonën që mbulojnë.

4. Veprimtaria themelore e shërbimit të urgjencës mjekësore në kujdesin parësor ka të bëjë me:

- a) përgjigjen e shpejtë në thirrje;
- b) dhënien e ndihmës së parë;
- c) trajtimin e pacientëve në gjendje më të rëndë;
- ç) trajtimin e pacientëve në vendin e ngjarjes.

Neni 13

Shërbimi i transportit

1. Shërbimi i transportit është sektor i urgjencës mjekësore që merret me ndihmën dhe transportin e pacientëve të sëmurë apo të lënduar.
2. Shërbimi i transportit duhet të plotësojë të gjitha standardet e miratuara nga ministri përgjegjës për shëndetësinë për transportin urgjent të pacientëve.
3. Shërbimi i transportit është publik ose i kontraktuar nga operatorë privatë sipas legjislacionit në fuqi për koncesionet dhe partneritetin publik privat.
4. Drejtuesi i mjeteve të transportit të shërbimit të urgjencës mjekësore duhet të trajnohet për kushtet e mirëmbajtjes, sigurimin nga aksidentet, komunikimin sipas rregullave të miratuara me urdhër të ministrit përgjegjës për shëndetësinë.
5. Autoambulancat dhe mjetet e tjera ajrore dhe detare të shërbimit të urgjencës mjekësore operojnë kryesisht për qëllime të vlerësimit mjekësor, monitorimit, trajtimit dhe transportit të pacientëve që janë në kushtet e urgjencës mjekësore.
6. Ministri përgjegjës për shëndetësinë miraton me urdhër nivelin standard për pajisjet mjekësore, listën e medikamenteve dhe personelin mjekësor në dispozicion të autoambulancës dhe të mjeteve të tjera ajrore dhe detare të urgjencës mjekësore.

Neni 14

Shërbimi i urgjencës spitalore

1. Shërbimi i urgjencës spitalore përbëhet nga rrjeti i shërbimeve të urgjencës në spitalet rajonale dhe universitare, si dhe nga rrjeti i shërbimeve të urgjencës 24-orëshe në spitalet bashkiake.
2. Një spital rajonal dhe një spital universitar duhet të organizojë shërbimin e urgjencës spitalore. Për të funksionuar shërbimi i urgjencës spitalore, spitali rajonal ose universitar duhet të ketë në përbërje këto specialitete:
 - a) Mjekësi interne.
 - b) Kirurgji të përgjithshme.
 - c) Pediatri.
 - ç) Ortopedi.
 - d) Laborator.
 - dh) Imazheri.
 - e) Anestezi-reamimacion.
3. Shërbimi i urgjencës spitalore siguron ekzaminim të hollësishëm mjekësor të të gjithë personave që paraqiten në gjendje emergjente sipas protokolleve përkatëse, stabilizimin e tyre të plotë brenda mundësive dhe kapaciteteve të institucionit, si dhe transferimin në spitalin përkatës apo në shërbimin e urgjencës spitalore universitare.
4. Shërbimi i urgjencës spitalore zbaton protokollin standard të urgjencës mjekësore, të miratuar nga ministri përgjegjës për shëndetësinë. Ky protokoll përcakton se çdo shërbim i urgjencës spitalore duhet të ketë kapacitetin të përballojë mesatarisht 50 pacientë në ditë. Përcaktimi i nevojave të shërbimit të urgjencës spitalore bëhet në varësi të:
 - a) popullatës që mbulon;

- b) faktorëve demografikë;
- c) numrit të pacientëve të asistuar në ditë;
- ç) distancës midis shërbimeve.

5. Shërbimi i urgjencës spitalore në një institucion spitalor duhet të presë të gjitha rastet mjekësore dhe kirurgjikale të referuara nga njësia e koordinimit të urgjencave ose të vetëreferuara. Për rastet e vetëreferuara pas ofrimit të ndihmës mjekësore të raportohet pranë njësisë së koordinimit të urgjencave.

6. Shërbimi i urgjencës spitalore duhet të ketë akses sa më të mirë me shërbimin e radiologjisë dhe sallave të operimit. Hyrja duhet të jetë e ndriçuar qartë, rruga e pajisur me shenja treguese dhe e lehtë për t'u arritur nga autoambulancat e qytetarët.

7. Standardi infrastrukturor ndërtimor, i pajisjeve mjekësore dhe lista e medikamenteve të nevojshme përcaktohen me urdhër të ministrit përgjegjës për shëndetësinë.

Neni 15

Koha e vlerësimit të pacientit

1. Me mbërritjen në shërbimin e urgjencës spitalore, pacientit i përcaktohet shkalla e përparësisë brenda 15 minutave, që është koha maksimale e pritjes për t'u vlerësuar nga mjeku i shërbimit në bazë të protokolleve të paracaktuara, të miratuara nga ministri përgjegjës për shëndetësinë.

2. Gjatë kalimit nga shërbimi i urgjencës spitalore, regjistrimi deri te vlerësimi dhe trajtimi i pacientit, spitali garanton sigurinë për punonjësit e tij gjatë kryerjes së punës së tyre.

Neni 16

Spitali Universitar i Traumës

1. Spitali Universitar i Traumës është institucioni në varësi të ministrisë përgjegjëse për shëndetësinë që ofron shërbimin e urgjencës mjekësore në nivelin më të lartë të saj.

2. Spitali Universitar i Traumës ofron shërbimet kirurgjikale të mëposhtme:

- a) Ortopedi.
- b) Vaskular.
- c) Oftamologji.
- ç) Otorino-laringologji (ENR).
- d) Maksilofacial.
- dh) Plastik/rikonstruktiv.
- e) Urologji.
- ë) Neurokirurgji.
- f) Kirurgji e përgjithshme.

3. Spitali Universitar i Traumës ofron shërbimet jokirurgjikale të mëposhtme brenda kohës së përcaktuar:

- a) Urgjencë mjekësore 24 orë në ditë;
- b) Shërbimin e anestezisë.
- c) Shërbimin e imazherisë të përbërë minimalisht nga:

- një teknikien me aftësi për të kryer tomografi aksiale kompjuterike skaner, 24 orë në ditë;
- një imazherist me aftësi për të lexuar një tomografi aksiale kompjuterike skaner brenda 30 minutave.
- ç) Kujdes intensiv të ofruar nga njësia përkatëse;
- d) Laborator 24 orë në ditë shërbim.

8. Spitali Universitar i Traumës ka në dispozicion të paktën një sallë operimi të pajisur tërësisht me personel të disponueshëm 24 orë në ditë.

9. Ministri përgjegjës për shëndetësinë miraton protokollet e koordinimit për pranimin dhe transferimin e pacientëve.

10. Spitali Universitar i Traumës ka një shesh për ulje të helikopterit.

11. Spitali Universitar i Traumës duhet të hartojë, të testojë dhe të rishikojë herë pas here planin e përgatitjes e të përgjigjes ndaj katastrofave dhe të menaxhimit të plagosjeve masive në përputhje me platformën e ministrisë përgjegjëse për shëndetësinë për përgatitjen dhe përgjigjen ndaj emergjencave.

KREU III PROFESIONISTËT E SHËRBIMIT TË URGJENCËS MJEKËSORE

Neni 17 Profesionistët dhe punonjësit e shërbimit të urgjencës mjekësore

Profesionistët dhe punonjësit e shërbimit të urgjencës janë mjekët, infermierët, psikologët dhe punonjësit ndihmës, të cilët trajnohen për të gjitha urgjencat që kërcënojnë jetën e që përdorin pajisjet në dispozicion sipas standardeve të miratuara nga ministri përgjegjës për fushën e shëndetësisë.

Neni 18 Personeli shëndetësor në shërbimin e urgjencës spitalore

1. Shërbimi i urgjencës spitalore duhet të ketë punonjës me kohë të plotë.

2. Mjekët, infermierët, psikologët dhe punonjësit ndihmës duhet të trajnohen për të gjitha urgjencat që kërcënojnë jetën dhe të përdorin pajisjet në dispozicion, sipas standardeve të miratuara.

3. Për 24 orë në 7 ditë të javës duhet të sigurohet minimalisht prezenca e 2 mjekëve, 6 infermiereve dhe 3 personave të personelit ndihmës për autoambulancat.

4. Funkcionet kryesore të punës kryhen në shërbimin e urgjencës spitalore, por ofruesve të shërbimit të urgjencës mjekësore mund t'u kërkohet të kryejnë vlerësim mjekësor dhe trajtim edhe në rastet urgjente të pacientëve të shtruar në spital.

Neni 19 Mjeku i shërbimit të urgjencës mjekësore

1. Mjeku i shërbimit të urgjencës mjekësore është mjek i përgjithshëm, i cili ka mbaruar një program specializimi apo trajnimi në urgjencën mjekësore ose kirurgjikale, mjekësinë interne, kardiologji, anestezi-reanimacion.

2. Mjeku i shërbimit të urgjencës mjekësore ka për detyrë:

a) të zbatojë protokollet e miratuara nga ministri përgjegjës për fushën e shëndetësisë dhe të sigurojë që punonjësit e urgjencës mjekësore të jenë të njohur me këto protokolle;

b) të japë udhëzime dhe këshilla në shërbimin e urgjencës;

c) të marrë pjesë në programet e përmirësimit të cilësisë dhe edukimit në vazhdim;

ç) të zhvillojë, të testojë dhe të rishikojë planet ndaj katastrofave dhe trajtimit në masë të të lënduarve;

d) të kryejë funksione të tjera që Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore mund t'i ngarkojë nëpërmjet rregulloreve të miratuara nga drejtuesi i saj.

Neni 20

Infermieri i shërbimit të urgjencës mjekësore

1. Infermier në shërbimin e urgjencës mjekësore është personi i diplomuar si infermier, i cili ka mbaruar një program kualifikimi në urgjencën mjekësore.

2. Infermieri i shërbimit të urgjencës mjekësore ka për detyrë:

- a) të zbatojë protokollet e shërbimit të urgjencës mjekësore, miratuar nga ministri përgjegjës për fushën e shëndetësisë;
- b) të bashkëpunojë me drejtuesin e shërbimit të urgjencës mjekësore;
- c) të zbatojë udhëzimet lidhur me qarkullimin dhe përdorimin e barnave dhe pajisjeve mjekësore sipas legjislacionit në fuqi;
- ç) të organizojë dhe të mbikëqyrë seminarët e studentëve të shkollës së infermierisë;
- d) të marrë pjesë në hartimin, testimin dhe rishikimin e planeve për katastrofat dhe dëmtimet në masë;
- dh) të kryejë funksione të tjera që Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore mund t'i ngarkojë nëpërmjet rregulloreve të miratuara nga drejtuesi i saj;
- e) të marrë pjesë në programet e edukimit në vazhdim.

Neni 21

Personeli ndihmës i shërbimit të urgjencës mjekësore

1. Personeli ndihmës është barelëmbajtësi dhe shoferi i kualifikuar i shërbimit të urgjencës mjekësore.

2. Personeli ndihmës ka për detyrë:

- a) të sigurojë mirëmbajtjen e përgjithshme të automjeteve dhe pajisjeve të tyre;
- b) të marrë pjesë në hartimin, testimin dhe rishikimin e planeve për katastrofat dhe trajtimin e të plagosurve në masë;
- c) të zbatojë protokollet e urgjencës mjekësore.

Neni 22

Dhënësit e ndihmës së parë mjekësore

1. Dhënës i ndihmës së parë mjekësore është një individ, vullnetar ose jo, i cili është i certifikuar nga Qendra Kombëtare e Urgjencës Mjekësore për këtë qëllim.

2. Mënyra e ofrimit të ndihmës së parë mjekësore të dhënësve të ndihmës së parë mjekësore miratohet me urdhër të ministrit përgjegjës për shëndetësinë.

KREU IV

FINANCIMI I URGJENCËS MJEKËSORE

Neni 23

Financimi nga buxheti i shtetit

1. Shërbimi i urgjencës mjekësore financohet nga buxheti i shtetit dhe nga burime të tjera në përputhje me legjislacionin në fuqi.

2. Buxheti i shërbimit të urgjencës mjekësore është program i veçantë në buxhetin e miratuar për ministrinë përgjegjëse për shëndetësinë.

KREU V
DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 24

Aktet nënligjore

1. Ngarkohet Këshilli i Ministrave, që, brenda 12 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të neneve 7, pika 2, 8, pika 3.

2. Ngarkohet ministri përgjegjës për shëndetësinë, që, brenda 12 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të nxjerrë aktet normative në zbatim të neneve 5, pika 4, 10, pika 6, 11, pika 3, 12, pika 2, 13, pikat 2, 4 e 6, 14, pikat 4 e 7, 15, pika 1, 16, pika 9, 17, 22, pika 2.

Neni 25
Shfuqizime

Çdo akt që bie në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji shfuqizohet

Neni 26
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në “Fletoren zyrtare”.